

ning dengang gif igjennem, ansaae for i og for sig rigtigt, men hvis Anvendelse har viist, at det vel ikke var saa rigtigt, som man ønskede, og i Sammenligning med det indenbyses viser det sig ialtsald ikke at have truffet det Rette. Den høitærede Minister bemærkede endvidere, at de udenbyses Grunde, der ikke ere bebyggede, ere meget lavt ansatte til Skat, og dette forhold sig vistnok ogsaa saaledes; jeg kjender ikke Forholdet mellem de ubebyggede og de bebyggede Grundes Grundtaxtportioner, men jeg antager, at der er et meget lille Antal Portioner paa de ubebyggede Grunde, og at det forsaavidt vilde være temmelig ligegyldigt, om den Løttelse, hvortil her er blevet givet Udsigt, ogsaa kommer de ubebyggede Grunde tilgode. Det kan jo være, at det er rigtigt i den Henseende at gjøre en Forskjel, og det vil jo kunne komme under en nærmere Overveelse i Udvalget, om man i den Henseende til tredie Behandling skal foreslaae nogen Forandring i Forslaget under Nr. 8. Naar man med Hensyn til de udenbyses Grunde har omtalt og oftere omtaler Byggearbejderne der som vilde Speculationer, maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at en væsenlig Grund til det Misforhold, der nu finder Sted, ligger i ældre Tiders urigtige Bestemmelser, idet man altfor længe tilbageholdt en naturlig Udvidelse af Kjøbenhavn, hvilket medførte, at man meget pludselig fik til at opføre Bygninger udenbyses, maaskee vel endog flere, end der øieblikkelig har været Trang til; men det viser sig jo ogsaa, at Leien indenbyses maa være i Synchroni, og der maa altsaa være andre Forhold, end netop Opførelsen af en altfor stor Mængde Bygninger udenbyses, der have medført de uheldige Virkninger, hvorunder Eiendomsbesidderne nu lide. Med Hensyn til hvad den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 3die Valgkreds (Falleisen) udtalte, angaaende Udtrykkene i Forslaget under Nr. 8, skal jeg bemærke, at det har været Meningen, at Løttelsen skal komme alle de udenbyses Eiendomme tilgode, at den ikke skal være forskjellig for de forskjellige Eiendomme, at den skal komme dem Alle tilgode i samme Forhold, men dog saaledes, at den blev beregnet for hver Eiendom, fordi de Brøker, der ellers vilde fremkomme, ifølge Loven af 14de Decbr. 1857 skal bort-

kastet; den vil altsaa fremkomme for hver enkelt Eiendom, og ikke ved en Division af Grundtaxtportionernes Antal. Den her foreslaaede Løttelse er vel ikke saa ganske betydelig, men Udvalget har ikke saa nøje kunnet undersøge, hvor stor denne Løttelse vil blive, der ogsaa kun er bestemt til indtil $\frac{1}{3}$. Naar man seer hen til det Forhold, som jeg tidligere berørte, og som er opgivet i de Oplysninger, som ledsage Lovudkastet, og naar man antager, at Grundtaxt-afgiften udgjør det Halve mod de Afgifter, der lignedes paa Areal, saa vil den jo altsaa være omtrent $\frac{1}{3}$ af samtlige communale Skatter, og saa handles jo her omtrent om $\frac{1}{3}$ af samtlige communale Skatter, hvilket jo vel ikke er noget Betydeligt, men det kunde dog øieblikkelig høde paa den nu almindelig anerkjendte urigtige Ansættelse af Grundtaxten udenfor Boldene. Desuden skal det jo ikke blive ved dette Løfte om øieblikkelig Nedsættelse, men der er jo tillige et Løfte om en Undersøgelse, som da vil kunne lede til en varigere Nedsættelse af Byrderne for de udenbyses Eiendomme. Det er vel sandt, at Udvalgets Fleertal ogsaa har billiget, at man i det Hele seer at bringe det dertil, at de communale Skatter af de faste Eiendomme blive saa faste som muligt, men man kunde dog ikke ønske, at anerkjendt urigtige Grundlag blive slaede fast for en ubestemt lang Tid, og man fandt det derfor rigtigere, at man, naar man vilde skride til en Fastsættelse af Skatterne, søgte at faae et saa godt Grundlag for dem som muligt. Dertil kommer jo, at Loven af 14de Decbr. 1857 ganske bestemt har lovet en Revision af de udenbyses Skatteforhold, og at det vel kan være, at det ikke vil være muligt at bringe dem i et rigtigt Lighedsforhold til de indenbyses, uden at man ogsaa kommer til noget at berøre Grundlagene for den indenbyses Beskatning; vi see jo ogsaa, at der nu er Forhandling om, at en stor Strækning udenom Kjøbenhavn ved Befæstningsystemets Opgivelse skal kunne forvandles til Byggepladser, ligesom vi ogsaa see, at Gammelholm er bestemt til Byggeplads, og alt det vil vistnok forvandle de nødvendige af, at man ogsaa med Hensyn til disse nye Strækninger faaer en rigtigere Maalestof for Afgifterne af de faste Eiendomme, for derved at tilveiebringe Lighed